

203

D E K R E T

z dnia 25 czerwca 1946 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. (1) art. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Pokrywanie krów, świń i cudzych owiec dozwolone jest tylko rozplodnikami uznanymi dla danego okregu”;

2) w art. 7 ust. (1) skreśla się wyraz „bezpłatnych” oraz dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Za świadectwa uznania izby rolnicze mogą pobierać opłaty za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w wysokości przez tegoż Ministra zatwierdzonej”;

3) w art. 9 dodaje się ust. (7) w brzmieniu:

„(7) Właściciele rozplodników uznanych obowiązani są prowadzić rejestr pokrytych krów, świń i owiec oraz wydawać świadectwa pokrycia. Wzory rejestru pokrycia krów, świń i owiec oraz świadectwa pokrycia ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 10.** (1) Właściciele rozplodników, które nie zostały uznane (art. 6 ust. 3 i 4), z wyjątkiem właścicieli tryków, obowiązani są poddać je wytrzebieniu na własny koszt i ryzyko najpóźniej w terminie 4 tygodni od daty orzeczenia komisji kwalifikacyjnej. Powiatowy urząd ziemski może przedłużyć ten termin z ważnej przyczyny.

(2) W razie niewytrzebieńia rozplodnika w wyżej oznaczonym terminie rozplodnik pod-

lega przymusowemu wytrzebieniu na koszt i ryzyko właściciela.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może nakładać na organa służby weterynarwnej państwowej i samorządowej obowiązek trzebieńia rozplodników nieuznanych za opłatą w wysokości przez niego ustalonej.”;

5) w art. 11 w zdaniu wstępnym wyraz: „do 20 zł” zastępuje się wyrazami „do 2.000 zł”, a w punkcie 2) skreśla się wyraz „cudzej” i wyraz „lub owcy”, a między słowami „krowy, świni” dodaje się słowo „lub”; ponadto dodaje się punkt 3) w następującym brzmieniu: „3) kto pokrywa rozplodnikiem nieuznanym krowę, swinię lub cudzą owcę (art. 6 ust. (1))”;

6) w art. 12 ust. (1) w zdaniu wstępnym wyrazy „do 300 zł” zastępuje się wyrazami „do 10.000 zł” oraz skreśla się w ust. (1) punkt 1 oraz ust. (2);

7) w art. 15 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze całego Państwa.”;

8) w art. 15 skreśla się ust. (2) i (3).

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym dekretem.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

204

D E K R E T

z dnia 25 czerwca 1946 r.

o zbywaniu statków morskich na rzecz cudzoziemców.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Zbycie statków morskich, podlegających wpisowi do rejestru okrętowego w myśl ustawy z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 285) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P.

z 1928 r. Nr 29, poz. 269 i z 1932 r. Nr 32, poz. 334), stanowiących własność obywateli polskich lub polskich osób prawnych, chociażby siedziba ich znajdowała się poza obszarem Rzeczypospolitej, dokonane na rzecz cudzoziemskich osób fizycznych lub prawnych oraz ograniczenie prawa rozporządzania nimi na rzecz tychże osób jest zakazane, bez uprzedniego zezwolenia Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Przez zbycie lub ograniczenie prawa rozporządzania rozumie się zarówno umowy jak i zobowiązania do zawarcia w przyszłości umów (umowy przedwstępne), których przedmiotem jest: sprzedaż, zaima, darowizna, użytkowanie, najem, dzierżawa, zastaw lub obciążenie, a także wszelkie inne akty prawne ograniczające prawo rozporządzania się statkami wymienionymi w ust. 1.

Zezwolenia przewidzianego w ust. 1 wymaga również nabycie przez cudzoziemskie osoby fizyczne lub prawne w drodze licytacji.

Art. 2. Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego może uzależnić ważność udzielonego zezwolenia od wypełnienia przez strony szczególnych warunków.

Art. 3. Wniosek o udzielenie zezwolenia przewidzianego w art. 1 ust. 1 składa się Ministrowi Żeglugi i Handlu Zagranicznego. Decyzja Ministra nie wymaga uzasadnienia i nie ulega zaskarżeniu.

Art. 4. Wszelkie czynności prawne, przewidziane w art. 1 niniejszego dekretu, dokonane bez uprzedniego zezwolenia Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego są z mocy samego prawa nieważne.

W przypadku udzielenia zezwolenia warunkowego właściwe władze mogą dokonywać poświadczenia, legalizacji lub wpisu do rejestru statków po udowodnieniu przez strony, że warunki wyszczególnione w zezwoleniu zostały dopełnione.

Art. 5. Kto wykracza przeciwko przepisowi art. 1, podlega karze aresztu do 6 miesięcy i grzywny lub jednej z tych kar.

Niezależnie od wymierzenia kary sąd orzeka nieprzebiegłość mienia, będącego przedmiotem czynności prawnej.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Żeglugi i Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązująca art. 15 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195), o ile dotyczy statków morskich.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

205

DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

o dodatku przejściowym do zaopatrzeń weteranów powstań narodowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 r. i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 212) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 88, poz. 791 i Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 25, poz. 221), ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych. Dodatek ten wynosi:

- a) dla weterana samotnego 800 zł mies.
b) „ „ „ „ „ „ „ „ „ 1.275 „ „
c) „ wdowy po weteranie 675 „ „

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski